

ו' כסלו, תשפ"ג
30 נובמבר, 2022

לכבוד
מר רועי טל, מנהל תחום תעשיות
המשרד להגנת הסביבה, מחוז מרכז

באמצעות דוא"ל: roy@sviva.gov.il

שלום רב,

הנדון: עמידה במדיניות מרחקי הפרדה

(סימוכין; מכתב מיום 31.10.2022)

בשם מרשתי, א.ש. תעשיות אקולוגיה ישראל (2000) בע"מ (להלן: "החברה"), הריני מתכבד להשיבך במענה למכתבך שבסימוכין כדלקמן:

1. האמור בסעיף 1 למכתבך לפיו "... אודותיו מתקיים הליך משפטי עת"מ 1784-07-20 אמרוסי נ' המשרד להגנת הסביבה" (להלן: "העתירה") אינו נכון עובדתית. ביום 05.02.2021 דחה בית המשפט את העתירה בפסק דין מנומק ואף השית על העותרת (אמרוסי) הוצאות משפט לטובת החברה (להלן: "פסק הדין"), כך שאין מתנהל כל הליך משפטי בנושא.

נכון כי בסעיף 26 לפסק הדין בעתירה נזכרת אמירת המשרד להגנת הסביבה (להלן: "המשרד") לפיה תבחן היא את מרחקי ההפרדה בין מפעל החברה לבין אולם האירועים אשר נבנה ופועל בניגוד לדין בסמוך למפעל החברה (להלן: "האולם"), אך אין באמירה זו מלפגוע מדחיית העתירה גופא וסופיות ההליך. יודגש כי מדובר בהצעה וולונטרית של המשרד שעוגנה בפסק הדין ולא בהוראה מחייבת, שכן כל עוד ממשיך האולם שלא לקיים את פסקי הדין החלוטים התלויים נגדו לא עלה בדעתו של בית המשפט להעניק סעד מכל סוג לעותרת. בית המשפט הדגיש כי כל עוד נמשכת פעילותו העבריינית של האולם אין הוא זכאי לסעד מכל סוג והכל כפי שיפורט בסעיף 2 להלן.

2. אנו ערים ללחצים המופעלים על המשרד לאפשר את פעילות האולם אף שהדבר נוגד את הדין, כאשר קיים צו הריסה חלוט למבנה וצו חלוט להפסקת הפעילות במקום (להלן: "הצווים"). ברם, לידיעתך האולם ממשיך בפעילותו העבריינית ועולם כמנהגו נוהג וזאת חרף הצווים העומדים ותלויים כנגד האולם מזה מספר שנים.

בנסיבות העניין, אנו סבורים כי עצם הדיון בבקשת האולם היא פסולה מעיקרה. משמעות שקילת האפשרות להכשיר את פעילותו העבריינית של האולם היא בגדר "מתן פרס לעברייני המתמיד", זה הרומס באופן בוטה ומופגן את הדין עד לשיא של אי קיום פסק דין חלוט. בפסק הדין בעתירה עמד על כך בית המשפט באופן נחרץ ומטעם זה לבדו קבע כי העתירה להדחות (שם, פסקה 24 לפסק הדין בעתירה, ההדגשות אינן במקור):

24. "בנסיבות אלו, ומאחר שמדובר במבנה שהוקם או הוסב שלא כדין לשמש אולם אירועים, ונעשה בו שימוש שלא על פי רישיון עסק, כמו גם שקיים לגבי המבנה צו הריסה, אין כל מקום שבית משפט מנהלי יעניק סעד למי שמבקש ליהנות מפירות העבירה שביצע.

כפי שנפסק לא פעם, העיקרון לפיו "אין חוטא יוצר נשכר" מבטא את סלידתו של בית המשפט מליתן סעד לבעל דין שטענותיו נסמכות על מעשה הנוגד את החוק או את תקנת הציבור (ראו: ע"א 1172/05 אלון נ' חדד (21.10.2009)).

בהמשך פסק הדין בעתירה מביא בית המשפט אמירה חד משמעית נוספת לעניין זה מתוך בג"צ 3483/05 די. בי. אס שירותי לוויין (1998) בע"מ נ' שרת התקשורת, אמירה החוזרת על עצמה בשורה של פסקי דין של בית המשפט העליון ומהווה את ההלכה בנושא:

כלל הוא כי "חייב אדם להחליט בלבבו אם מבקש הוא סעד מבית משפט או עושה הוא דין לעצמו. שני אלה בה-בעת לא יעשה אדם..." (בג"ץ 8898/04 ג'קסון נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון (לא פורסם), 28.10.2004)...

בית המשפט לא יפתח דלתותיו למי שעושה דין לעצמו, מזלזל בהוראות חוק ומבקש להעמיד את הרשות אל מול עובדות מוגמרות. האיסור על עשיית דין עצמי הינו חלק מכלל רחב יותר הדורש מבעל דין הפונה לבקש סעד מבית המשפט כי יפעל בניקיון כפיים (ראו 24 למשל, בג"ץ 197/81 פרידמן נ' ראש עיריית אילת, פ"ד (לו) 2 425 (1982); בג"ץ 212/56 סלומינסקי נ' עיריית פתח תקווה, פ"ד יא 446, 448 26 (1957); ד"נ 19/68 עיריית פתח תקווה נ' שר החקלאות, פ"ד 27 (כג) 1 253 (1969); בג"ץ 609/75 ישראלי נ' ראש עיריית תל-אביב-יפו, פ"ד ל (2) 304 (1976)). מדובר בכלל המוגדר כעילת סף לעניין פנייה לבית המשפט הגבוה לצדק או לבית המשפט לעניינים מינהליים.

אי מתן סעד לאולם כמבוקש בעתירה על ידי בית המשפט, מבוסס על הלכות בית משפט העליון בנושא, החלטה נכונה, ראויה והמצופה גם מרשות מנהלית בנסיבות דומות. בכל אותם פסקי דין מתווה בתי המשפט את הדרך ואת ההתנהלות המצופה מרשות מנהלית לפעול במסגרת הדין, שכן סטייה מדרך זו תעודד מקרי עבריינות נוספים והתמשכות ביצוע עבירות. אנו משוכנעים כי אין בכוונת המשרד לתת ידו לעידוד פשיעה מתמשכת.

על כן בנסיבות העניין, ומטעם זה בלבד, על המשרד שלא לדון ולא לבחון כלל את בקשת האולם עד שזה האחרון ימלא וקיים את חובתו לפי פסקי הדין החלוטים העומדים נגדו, בדיוק כפי שדחה בית המשפט את העתירה מטעם זה.

3. בנוסף, לפי סעיף 12.א.1. לתוכנית שינוי מתאר פת/2000/ח (להלן: "התוכנית") פעילות אחרת באזור המפעל לרבות שימושים מסוג פעילות בידור ופנאי יותר בתנאי ש"לא יפגעו פעילויות קיימות". פעילות החברה במקום קיימת מזה למעלה מעשרים שנים. כידוע לכם היקף הפעילות לפי היתר הרעלים הוא דינאמי ומשתנה מעת לעת לפי צורך. היתר הרעלים שבידי החברה הוא מסוג B הכולל טיפול ואחזקה של סוגים שונים של חומ"ס / פסולת חומ"ס בכמויות שונות (להלן: "ההיתר"). מעת לעת בעת חידוש ההיתר משתנים סוגי החומרים והכמויות לפי צרכי המפעל ו/או צפי פעילות המפעל והכל במסגרת סוג ההיתר (בעבר החזיקה החברה בהיתר מסוג A ואין לפסול כי אולי תידרש לכך שוב בעתיד).

שינויים מעת לעת במסגרת ההיתר, כפי שהיו נהוג לאורך השנים, יש לראותם כפעילות קיימת של החברה ועל כן כל פגיעה בגמישות עסקית בתוך סוג ההיתר מהווה פגיעה בפעילות קיימת. כך למשל בעת משבר חירום רפואי כגון התפרצות מגיפה ותידרש החברה להגדיל את היקף הפעילות במקום במסגרת ההיתר, כמו גם באירוע חומ"ס קיצוני אליו עלולה להידרש החברה בעתיד לתת מענה לצד שלישי והכל במסגרת ההיתר.

עד כה הקפידה החברה בהגינותה שלא להפריז בכמויות וסוגי החומרים בעת חידוש ההיתר. עתה עלול הדבר לעמוד לחברה לרועץ והכל כתוצאה מגורם עברייני שבחר לקיים את פעילותו בניגוד לחוק, אף שנאמר לו הדבר קודם שהחל את פעילותו במקום. אין לתת יד לדבר חמור שכזה.

על כן, אין לקבוע כל הגבלות עתידיות על פעילות החברה ויש לגלם את מרחקי ההפרדה וגבולות הסיכון מפעילות החברה במקום בגבולות תקרת הפוטנציאל של סוג ההיתר הקיים בידי החברה. על המשרד לפעול במקצועיות ובענייניות כפי שנהג עד כה ולא להטיל מגבלות שיש בהן לפגוע בפעילות החברה הקיימת ו/או פוטנציאל הפעילות שלה ו/או להשית על החברה מגבלות מכל סוג לרבות דרישות שיש בהן להטיל על החברה נטל כלכלי או רגולטורי בלתי סביר מעבר לזה הקיים והכל בכדי להכשיר שרץ פלילי.

4. אנו מאמינים כי המשרד פועל בנחישות לאכוף את הפסקת פעילות אולם האירועים, שכן עד למתן אישור כזה או אחר מדובר בפעילות אסורה מכוח פסק דין חלוט. אין לאפשר לקביעת עובדות בשטח הנעשות תוך הפרת הדין בכדי להשפיע על קבלת החלטות מקצועיות ו/או חלילה לפגוע בזכויות שנתנו כדין.

5. סוף דבר, החברה משוכנעת כי אין בכוחם של גורמים מפרי חוק באופן עקבי להשפיע בהתנהגות עבריינית מתמשכת לשנות מדעתו המקצועית של המשרד ומהתנהלותו כרשות מנהלית. המשרד מחויב לפעול לפי דין, לשמירתו של הדין ואכיפתו ככל שהדבר בסמכותו. אנו מעריכים את עמידתו האיתנה של המשרד עד כה בשמירה על האינטרס של בטיחות, ביטחון, בריאות הציבור, הוראות הדין וכיבוד החוק ומטעם זה בלבד אין לדון בבקשת האולם ואם חלילה בחטא יעשה הדבר אזי אין לאפשר כל פגיעה בפעילות הקיימת של החברה ולא בפוטנציאל פעילות זה.

בכבוד רג,
חגי בן שושן, עו"ד